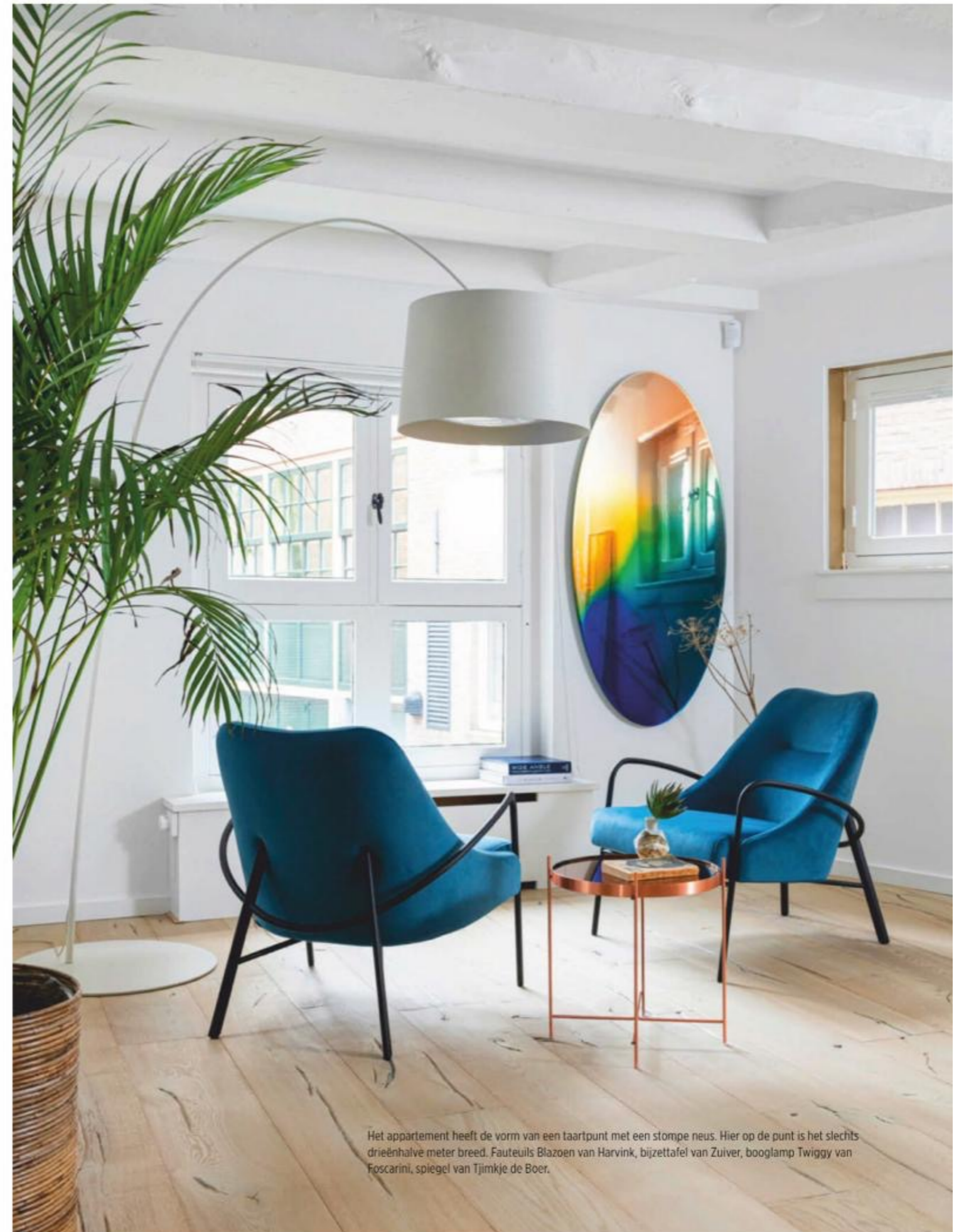

Flatiron allure

Noem het strijkijzers, noem het taartpunten: op de hoek van twee straten die een scherpe punt vormen, staan vaak uniek gevormde panden. Die vorm heeft consequenties voor het interieur, ook in dit Amsterdamse huis uit 1604.

PRODUCTIE EN STYLING SHARON ROEST FOTOGRAFIE CAROLINE MARTINOT
TEKST ERIK PAUL JAGER

Het appartement heeft de vorm van een taartpunt met een stompe neus. Hier op de punt is het slechts drieënhalve meter breed. Fauteuils Blazoën van Harvink, bijzettafel van Zuiver, booglamp Twiggy van Foscarini, spiegel van Tjinkje de Boer.

INTERIEUR / AMSTERDAM

In het hele appartement ligt een eikenhouten vloer die geolied is. De planken liggen haaks op de smalle voorgevel. Hier is goed te zien dat de kozijnen aan de binnenkant messingkleurig zijn geverfd. Bank van Topform, kussens van Fest Amsterdam en Ferm Living, wit wandreliëf en vierluik van Maarten Copper.

Dankzij de sprekende eiken vloer wordt de aandacht van het lage plafond weggeleid

INTERIEUR / AMSTERDAM

Ideaal voor een ongewoon gevormde kamer: een vakkenkast die om een centrale as draait. Wandkast Nothing More van Lumberjack Amsterdam, fauteuil Orange Slice van Pierre Paulin voor Artifort, poef van Fritz Hansen, kleed van Elements Collection. **LINKS** De zeventiende-eeuwse muur kwam tevoorschijn tijdens de verbouwing. De Shell Chair is een ontwerp van Hans Wegner voor Carl Hansen, dessoir van Treku.

'De nieuwe routing werkt heel ruimtelijk. Je kunt elkaar hier bijna kwijtraken'

De bank staat midden in de ruimte waardoor je er aan beide zijden kunt passeren. Links bevinden zich de keuken en eethoek, daarachter de slaap- en badkamer. Rechts is de doorgang naar het trappenhuis en daarachter de werk- annex logeerkamer. Staande lamp Line1 Dot van Studio Ingrid Roos, consoletafel Luiza van Furnified, televisie Frame van Samsung oogt als een kunstwerk aan de muur.

INTERIEUR / AMSTERDAM

Karaf en glas van Puik Art, kandelaar van de Bijenkorf, bronzen kiwi's uit Nieuw-Zeeland.
LINKS De Tulip Table van Eero Saarinen voor Knoll heeft een marmeren blad. Wishbone Chairs van Hans Wegner voor Carl Hansen, hanglamp Melt van Tom Dixon, kunst van Tessa de Rijk.

› 'Zestig vierkante meter is natuurlijk helemaal niet zo heel erg klein voor de Amsterdamse binnenstad. Maar na tien jaar wilden we toch graag wat groter wonen,' vertelt Milo Visser. 'We keken weleens naar andere huizen, maar wilden hier eigenlijk helemaal niet weg. Het is een heerlijke buurt, midden in het centrum, maar dan wel op een behoorlijk rustige plek. We zijn eraan verknocht. Hoewel ik in het begin steeds mijn hoofd stootte in dit huis – ik ben precies twee meter lang – wilde ik toch blijven. Het is een voormalig pakhuis en hier op de eerste verdieping is het onder de balken maar 220 cm hoog. Kun je nagaan hoe het is onder doorgangen.' Samen met zijn vriendin Erika Jongsma woont Milo in dit taartpuntvormige rijksmonument uit 1604. 'We noemen het weleens gekscherend het Amsterdamse Flatiron Building, naar het landmark in New York. Ons gebouw is veel kleiner, maar het heeft eenzelfde wigvorm en er loopt ook aan weerszijden een straat langs.' Erika: 'We woonden aanvankelijk in het voorste deel van de punt, maar wilden dus graag meer ruimte. Anderhalf jaar geleden kwam ineens de oplossing uit de lucht vallen. Onze burens gingen verhuizen en boden hun appartement te koop aan, het brede deel van de taartpunt. Die kans hebben we meteen hebben gegrepen.'

GENIALE INDELING

Zo kwam de hele eerste verdieping van het pakhuis in hun bezit: een ruimte van 136 m². Milo: 'Uiteraard moest er wel het een en ander aan gebeuren. De appartementen moesten worden samengevoegd en een geheel worden. Voor het ontwerp kwamen we terecht bij Jochem van der Spek van Nieuw Nederland Architecten. Hij voelde heel goed aan wat wij wilden en wat bij ons past. Jeroen kwam met het idee om de taartpunt langs de buitenmuren twee vrije doorgangen te geven, waardoor je nu een rondje kunt lopen in huis. In het midden zijn de keuken, de badkamer, de wc en het trappenhuis gesitueerd. Geniaal, want dat werkt heel ruimtelijk. Je kunt elkaar hier bijna kwijtraken doordat je in rondjes achter elkaar aan kunt draaien,' lacht Milo. Nadat de plannen waren uitgewerkt kwam stap twee: het interieur. Erika: 'We hadden al een paar mooie meubels, zoals de Tulip

Table van Eero Saarinen en Wishbone Chairs van Hans Wegner. Maar er moest ook een nieuwe keuken komen, en we hadden heel wat meer meubels nodig om de ruimte te vullen. Bovendien is alles laag, dus het is geen sinecure om het interieur zodanig te ontwerpen dat die beperkte hoogte eigenlijk niet opvalt. Voor die uitdaging hebben we interieurstylist Sharon Roest in de arm genomen.'

MOKUMS PALEIS

Sharon koos voor een lichte eiken vloer, witte muren en dito plafonds, waardoor het oog naar de vloer wordt getrokken en de breedte en lange zichtlijnen van het huis worden benadrukt, in plaats van de lage plafonds. Door een speciaal ontworpen open kast die net de balken niet raakt, oogt de kamer ook hoger. 'Wij vinden allebei veel verschillende dingen mooi, dat maakt het vaak lastig om keuzes te maken. Sharon heeft ons daar perfect bij geholpen.' Het resultaat is een fris interieur, dat een hoofdrol geeft aan de bijzondere vorm en een mix is tussen designklassiekers, nieuwe stukken en hier en daar een toefje moderne kunst. Erika: 'Fraaie vondst van Sharon is het idee om de binnenkant van de ramen, de zogeheten neggen, messingkleurig te schilderen. Daardoor krijgt het binnenvallende licht een zonnige gloed. Ook heel geslaagd is de bakstenen muur uit de zeventiende eeuw, die tevoorschijn kwam bij het uitbreken van de keuken en badkamer. Die hebben we in het zicht gelaten. Een paar gaten erin hebben we opgevuld met dezelfde soort stenen uit een pand aan de Keizersgracht, waar onze aannemer op dat moment ook bezig was.' Milo: 'Het is een heerlijk appartement geworden dat aanvoelt als een vrijstaand huis. Alleen aan de achterkant hebben we burens, verder zijn er bijna rondom ramen. Dat geeft een vrij gevoel, wat zeker in hier de binnenstad uniek is. Het feit dat we binnenshuis geen deuren hebben versterkt het gevoel van vrijheid. De architect zei ooit tegen ons: je kunt in een paleis wonen, maar als je in een kleine kamer zit zonder uitzicht, voel je je alsnog opgesloten. Dit is natuurlijk bij lange na geen paleis, maar opgesloten voelen we ons hier absoluut nooit.'

'We noemen het weleens gekscherend het Amsterdamse Flatiron Building, naar het landmark in New York'

nieuw-nederland.nl, sharonroest.com

Milo en Erika in de raamopening van hun appartement in het wigvormige, voormalige pakhuis. De plek is een oase van rust in de Amsterdamse binnenstad.

INTERIEUR / AMSTERDAM

'Het is een appartement, maar het voelt als een vrijstaand huis'

Milo werkt voornamelijk vanuit huis. Hij kan zijn werkplek afsluiten door twee in staal gevulde glazen deuren. Lamp Balloon van Brokis. **LINKS** De maatkeuken heeft eikenhouten fronten en een werkblad van composiet. Kraan van Quooker, dienblad met pistolen van Fornasetti.

INTERIEUR / AMSTERDAM

De muren in de badkamer zijn afgewerkt met beton ciré. Kranen van Bongio. **LINKS** Bed Auronde van Auping, Watercolor Wallpaper van Murals Wallpaper, lampjes Bolt van Tonone, bankje van Karwei, stenen plantenbak van Serax, kledinghaken van Bolia.